

Hyvän mielen retki Torronsuolle

Lähdimme Torronsuolle yhdeksän matkalaisen voimin Liedon kaupungintalolta kovasti tilavalla bussilla, mihin olisi mahtunut yli 40 matkustajaa lisää.

Bussissa matkusti pääosin Härkätien Vaeltajia, mutta kirsikkana kakun päälle oli tällä kertaa mukana myös isä pienen nelivuotiaan tyttärensä kanssa. Heillä oli oma turvakaukalo mukana, ja hienosti isä sai sen asennettua ja sopimaan bussin penkkiin kiinni. Pienellä tytöllä oli hyvät näköalat ensimmäisestä penkistä.

Alkuun vähän ujosteltiin, mutta pikkuhiljaa tyttö rohkaistui juttelemaankin.

Lapsiperheitä on niin kovasti toivottu toimintaan mukaan!

Ensimmäinen pysäkki oli Pehkun parkkipaikka, mistä oli pitkospuille lähtevät tarkoitus jättää kyydistä. Meitä odotti siellä yksi Vaeltaja lisää koiransa kanssa.

Yksi bussi siellä jo olikin ensimmäistä sakkiaan tyhjentämässä sisältään. Keravalta olivat tulleet samaan paikkaan kahden yhdistyksen voimin koko bussilastillinen retkeläisiä. Hyvin taidettiin pitkoksille mahtua isompikin sakki, eri ryhmien kohdaten jossain pysäkillä tai risteyksessä.

Loput kolme matkalaista jäivät Kiljamon alueelle, missä oli mahdollisuus lyhyempiin reitteihin ja jopa esteettömästi liikkua. Kävimme porukalla suon laidan pitkospuita tarkastellen aikaisen kesän suon kovin kauniita ja herkkiä kukkia, sekä muitakin kasveja ja niitä myös tuoksutellen.

Osa toisen bussin matkalaisista oli päätynyt samaan lopputulokseen, ja niinpä meitä oli useampia Kiljamon alueella lyhyempiä reittejä patikoiden. Rohkeimmat kiipesivät näkötorniinkin.

Meidän bussissamme mukana olleilla isällä ja tyttärellä oli ollut tarkoitus ottaa myös isompi veli mukaan, mutta syystä tai toisesta hän ei ollut päässyt tällä kertaa. Tätä mukavaa paria tervehti yhdellä näköalapaikalla Hyvinkäältä tulleet tytön isän vanhemmat. Heillä oli ollut suunnitelmassa viettää yhteinen retkipäivä isovanhempien kanssa.

Tämä olikin todella hieno idea jaettavaksi!

Miellyttäviä retkeläisiä oli tullut omatoimisestikin paikalle. Ilma suosi: jos hetkellisesti ripsautti, niin ennen seuraavaa ripsausta edelliset tipat jo olivat kuivuneet.

Hiukan saatiin hikeäkin pintaan, kun tulipaikalle kalikoita teimme.

Vatsat täysinäisinä ja retkihalut tyydytettyinä läksimme kotimatkalle. Lietoa kohti sade tiheni rankkasateeksi, mutta perillä oli sentään jo poutaa.

Hieno retki, kiitos kaikille osallistujille, sekä tapahtuman toteutuksessa mukana olleille!